

Wandel en fietszoektocht

Brugge die stille, wandelen, fietsen, joggen..., in de voetstappen van Guido Gezelle

Wees welgekomen, luister naar uw ziel en geniet

Als de ziele luistert

Als de ziele luistert
spreekt het al een taal dat leeft,
't lijzigste gefuister
ook een taal en teeken heeft:
blâren van de boomen
kouten met malkaar gezwind,
baren in de stroomen
klappen luide en welgezind,
wind en wee en wolken,
wegelen van Gods heiligen voet,
talen en vertolken
't diep gedoken Woord zoo zoet...
als de ziele luistert!



Guido Gezelle
Priester van de Vlaamse Beweging
Brugge 1830 - Brugge 1899
Inleiding

Guido Gezelle was in alle opzichten een echt Vlaamse dichter. Hij werd één van de belangrijkste en zelfs de meest vereerde schrijvers van de Vlaamse Beweging. Zoals alle literatoren binnen die politieke beweging voor meer rechten voor de Nederlandstaligen in België wilde Gezelle met zijn literatuur de Vlaamse natie dienen. Dat deed hij, zoals velen, door op zoek te gaan naar de oude Vlaamse volkstaal en het Vlaamse verleden op te roepen. In het bijzonder voegde Gezelle daar een groot natuurgevoel aan toe en een bloeiend katholiek geloof. Anders dan de meeste dichters van de Vlaamse Beweging dacht Gezelle daarnaast na over het dichterschap zelf. Die neiging deelde hij met bijvoorbeeld de symbolisten in Nederland en maakte hem tot een moderne dichter.

De oude taal en de geschiedenis, de natuur en het katholieke geloof, het lag allemaal voor het grijpen in de omgeving waar Gezelle leefde en werkte: de provincie West-Vlaanderen. Vader Pieter-Jan Gezelle (uit Heule) was boomkweker, zijn echtgenote Monica Devrieze van boerenafkomst uit Wingene. Samen kregen zij vijf kinderen, Guido was de oudste, hij werd later de oom van Frank Lateur beter bekend als Stijn Streuvels. Een van zijn zussen Marie-Louise (1834-1909) huwde met Kamiel Lateur (1841-1897) en waarvan Frank Lateur hun zoon, hij vestigde zich als Stijn Streuvels in het Lijsternest te Ingooigem.

Guido begon op zijn zestiende een priesteropleiding aan het Klein Seminarie van Roeselare. Al gauw begon hij met het verzamelen van woorden, rijmpjes en spreuken in de Vlaamse volkstaal. Na zijn studies filosofie en theologie werd Gezelle aangesteld als leraar in Roeselare.

Zijn eretitels

Guido Gezelle werd op 20 september 1859 benoemd tot erekanunnik van Jeruzalem.

In 1886 werd Gezelle lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde.

De Katholieke universiteit van Leuven verleende hem een eredoctoraat.

Hij kreeg de kerkelijke onderscheiding Pro Ecclesia et Pontifice (1888) en de Belgische onderscheiding van Ridder in de Leopoldsoorde (1889).

Organisatie en dagelijks bestuur:

Brugse N-VA Denktank 60-plus

Voorzitter Eric Lagrou

Secretaris Eric D'Hiet

Penningmeester Rita Vanhoutte

Organisatie Ingrid Pylyser

Public relations, scribent en ontwerp Bob Monstrul

ANTWOORDBLAD

Vragen

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.



Zoektocht

Beste wandelaars, fietsers en andere sportievelingen, eerst en vooral wensen we jullie van harte welkom te heten. Wij hopen dat u met het ganse gezin samen kan genieten van het vele moois dat Brugge buiten de toeristische driehoek te bieden heeft, met inbegrip van de mooie poëzie en dichtkunst van onze wereldbepaalde kunstenaar van het woord Guido Gezelle.

We laten u genieten van Brugge die stille, een buurt waar Guido Gezelle het grootste stuk van zijn leven heeft gewerkt en gewoond, de buurt tussen het gewone volk waar hij zijn inspiratie vond om zijn gevoelens, verdriet, zijn bewondering voor fauna en flora en blijdschap kunstig te verwoorden.

Daarom tijdens uw tocht ook enkele toepasselijke gedichten die bij zijn gevoelens van dat moment hoorden.

Vergeet ook vooral niet gepast schoeisel te dragen, want u gaat kennis maken met onze geplaveide straten, onze befaamde kinderkopjes zoals de kasseien hier worden genoemd en..vooral, schoenenmakers zijn hier ver uit de buurt.

Laten we van start gaan op de bekende Burg (aangeduid op de kaart met rode ster) met statige stadhuis met onovertroffen Gotische zaal, rechts daarvan in de hoek, de kapel van het Heilig bloed, links Het Brugse vrije met ernaast de prachtige passage De Blinde Ezelstraat, de naam kwam er omdat er zich hier in de 15de eeuw een herberg bevond Den Blinden Ezel. Via deze straat en Ezelsbrug komt u op de Vismarkt (1745), u gaat naar links en volgt de Steenhoudersdijk tot de Meebrug. Wie voor aanvang van uw tocht eerst nog een lekkere koffie of iets anders kan nuttigen, net over de brug links het café, restaurant en wijnbar van ons Brugse N-VA gemeenteraadslid Nele Caus met zijn gezellige terras langs het water “De Pergola” (Op voorwaarde dat de Horeca terug mag openen)

Laat de Meebrug (14de eeuw) achter u en volg de Groene rei met voor ons de Peerdenbrug brug (17de eeuw). De oudste vermelding van de Peerdenbrug, over de Groenrei in Brugge, dateert uit 1392. Samen met de Meebrug moest de Peerdenbrug toen de pas verkavelde wijk rond de Zwarte en Witte Leertouwersstraat met de Braambergstraat gemakkelijk bereikbaar maken. Het huidige uitzicht van de Peerdenbrug dateert echter uit 1642. Het gewelf van de brug werd vernieuwd in 1952.



Vraag 1

In welk jaar werd de Peerdenbrug samen met trapje een beschermd monument

We vervolgen onze weg verder langs de Groene rei tot het huisnummer 8. Dit voormalige godshuis met huiskapel wordt gevormd door een breedhuis van vier traveeën en één bouwlaag (links), een diephuis van vier/drie traveeën en twee bouwlagen (rechts). Het godshuis werd gesticht in 1708, maar de stichtingsakte dateert uit 1714. Zeven wooneenheden met een gang en kapel waren bestemd voor zeven weduwen.



Vraag 2

Wat is de naam (juiste spelling) van dit voormalige godshuis waarvan de naam afgebeeld staat boven de ingangseur.

Nu tijd om op onze stappen terug te keren, we steken de Peerdenbrug over, we stappen of rijden door de Peerdenstraat tot einde, draaien de straat rechts de Hoogstraat in en vervolgens tweede straat links, de Boomgaardstraat. Deze volgen we verder tot Sint-Maartensplein en de kerk Sint-Walburga.

De parochiekerk is een voormalige jezuïetenkerk. Op de plaats van de kerk stond vroeger een kapel die door de Heilige Walburga, onderweg van Wessex naar Thüringen, zou gesticht zijn in 745. In de periode 1619-1643 Het jezuïetenklooster werd in 1773 opgeheven en de kerk werd gesloten.



Vraag 3

Door welke bekende architect/jezuïtenbroeder werd de huidige kerk gebouwd

Naast de kerk ziet u rechts een smal straatje de Hoornstraat, in deze straat volgt u tot aan de rei De Verversdijk. Het hoekhuis Hoornstraat/Verversdijk met naamplaat, was waar Guido Gezelle als onderpastoor van de Sint-Walburgakerk woonachtig.

Op 6 februari 1872 verhuisden het gezin Smiths vanuit Londen naar Brugge, Hoornstraat 9. Hierdoor werden ze overburen van onderpastoor Gezelle, die op de hoek met de Verversdijk woonde. Smith was ingeschreven als rentenier zonder beroep. Het gezin had op dat ogenblik drie kinderen.

Al jaren waren er geruchten die de ronde deden over Guido Gezelle en zijn intieme relatie met de Engelse buurvrouw. Nieuw onderzoek door Els Depuydt naar aanleiding van de vondst van brieven van Lady Smith brengt spitante details aan het licht "Gezelle nam 's nachts urenlang de biecht af."

Ook het feit dat in 1858 een geliefde leerling, Eugeen Van Oye aan Guido Gezelle een roos schonk uit zijn tuin en naar aanleiding hiervan Gezelle op 1 november om 10 u 's avonds het gedicht voor Van Oye schreef "Dien avond en die rooze", alle deze feiten samen, deden de roddels toenemen.

DIEN AVOND EN DIE ROOZE

'k Heb menig uur bij u
gesleten en genoten,
en nooit en heeft een uur met u
me een enklen stond verdrotten.
'k Heb menig menig blom voor u
gelezen en geschonken,
en, lijk een bie, met u, met u,
er honing uit gedronken;
maar nooit een uur zo lief met u,
zoo lang zij duren koste,
maar nooit een uur zoo droef om u,
wanneer ik scheiden moste,
als de uur wanneer ik dicht bij u,
dien avond, neêrgezeten,
u spreken hoorde en sprak tot u
wat onze zielen weten.
Noch nooit een blom zo schoon, van u
gezocht, geplukt, gelezen,
als die dien avond blonk op u,
en mocht de mijne wezen!
Ofschoon, zoo wel voor mij als u,
- wie zal dit kwaad genezen? -
een uur bij mij, een uur bij u
niet lang een uur mag wezen;
ofschoon voor mij, oschoon voor u,
zoo lief en uitgelezen,
die rooze, al was 't een roos van u,
niet lang een roos mocht wezen,
toch lang bewaart, dit zeg ik u,
't en ware ik 'tal verloze
mijn hert drie dierbre beelden: u
dien avond - en - die rooze!

Als onderpastoor en priester zette hij ook zijn literaire gaven in om de gelovigen christelijke deugden bij te brengen.

Hij richtte het gezinsblad “*Rond den Heerd*” op, waarin hij schreef over heiligen, liturgische onderwerpen, flora, fauna en oude volksgezegden.

Het volschrijven van het blad, toenemende financiële moeilijkheden en allerlei moeilijkheden eisten echter zoveel van hem, dat hij ziek werd.

Toen hij bovendien hoorde dat er allerlei beschuldigingen en roddels over hem de ronde deden, vluchtte hij uit Brugge weg naar Kortrijk, bij een bevriende deken.

Die Kortrijkse deken van bezorgde hem in een aanstelling als kapelaan in de [O.L.Vrouwekerk](#), wat hij tot 1889 zou blijven.

Vraag 4

In welk jaar verliet Guido Gezelle Brugge wat staat op de gedenkplaat.

We draaien links af en volgen de Verversdijk tot de eerstvolgende brug we dwarsen deze, onmiddellijk naar links en gaan verder tot de volgende brug De Carmersbrug, we gaan er eventjes boven op die brug vertoeven en kijken naar de enige plaats waar vier Brugse reien samen vloeien. De Spiegel/Spinolarei, de Sint-Annarei, De Gouden Handrei en de Lange rei. Turende over het wateroppervlak haalde hiet Guido Gezelle zijn inspiratie tot het schrijven van een gedicht over een waterkever of Schrijverke dat dartelend over het water glijd.

Het Schrijverke

*O krinklende winklende waterding
met 't zwarte kabotseken aan,
wat zien ik toch geren uw kopke flink
al schrijven op 't waterke gaan!*

*Gij leeft en gij roert en gij loopt zo snel,
al zie 'k u noch arrem noch been;
gij wendt en gij weet uwe weg zo wel,
al zie 'k u geen oge, geen één.*

*Wat waart, of wat zijt, of wat zult gij zijn?
Verklaar het en zeg het mij, toe!
Wat zijt gij toch, blinkende knopke fijn,
dat nimmer van schrijven zijt moe?*

*Gij loopt over 't spegelend water klaar,
en 't water niet méér en verroert
dan of het een gladdige windje waar,
dat stille over 't waterke voert.*

*O Schrijverkes, schrijverkes, zegt mij dan, -
met twintigen zijt gij en meer,
en is er geen een die 't mij zeggen kan: -
Wat schrijft en wat schrijft gij zo zeer?*

*Gij schrijft, en 't en staat in het water niet,
gij schrijft, en 't is uit en 't is weg;
geen christen en weet er wat dat bediedt:
och, schrijverke, zeg het mij, zeg!*

*Zijn 't visselkes daar ge van schrijven moet?
Zijn 't kruidelkes daar ge van schrijft?
Zijn 't keikes of bladjes of blomkes zoet,
of 't water, waarop dat ge drijft?*

*Zijn 't vogelkes, kwietlende klachtgepiep,
of is 'et het blauwe gewelf,
dat onder en boven u blinkt, zo diep,
of is het u, schrijverken zelf?*

*En 't krinkelende winklende waterding,
met 't zwarte kapoteken aan,
het stelde en het rechte zijne oorkes flink,
en 't bleef daar een stondeke staan:*

*"Wij schrijven," zo sprak het, "al krinklen af
het gene onze Meester, weleer,
ons makend en lerend, te schrijven gaf,
één lesse, niet min nochte meer;*

*wij schrijven, en kunt gij die lesse toch
niet lezen, en zijt gij zo bot?
Wij schrijven, herschrijven en schrijven nóg,
de heilige Name van God!"*

Guido Gezelle (1830 – 1899)

Vraag 5

Geef de naam van de vier Brugse reien die hier samenvloeien?

Vraag 6

Onderaan de brug in de kademuur staat een basreliëf met een beeltenis en spelende kat, tot welke orde behoorde deze afgebeelde geestelijke en wat was zijn opdracht?

Waar stond zijn toenmalige klooster uit 1265?



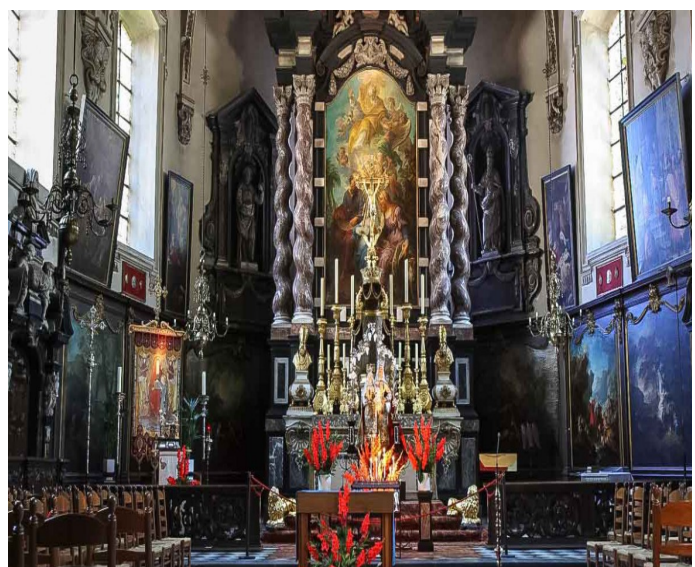
Nu gaan we de Carmersbrug naar beneden en gaan de Carmersstraat in, vervolgens tweede straat rechts Jeruzalemstraat tot de Sint-Annakerk, vervolgens draaien rond de kerk tot we de ingangsdeur zien.

In 1496 werd het herenhuis "Hof ter Vere" aangekocht en omgebouwd tot een één beukige hulpkerk, die in 1497 gewijd werd. In 1506-1507 kwam er een uitbreiding.

In 1516 werd ze verbouwd tot een driebeukig gebedshuis. Na de beeldenstorm werd ze in 1580 verkocht en gedeeltelijk gesloopt. In 1611 kwam er een nieuwe kerk boven op het puin van de voorgaande. In 1621 werd ze ingewijd.

Vanwege schaarste aan materiaal werd de nieuwe kerk een eenbeukige gotische kerk. Eind 17de eeuw werd ze verbouwd van een laatgotisch tot een barok gebouw.

Deze eenvoudige gotische zaalkerk, gebouwd begin 17de eeuw, verrast met haar rijk barokinterieur.



Bij de geboorte van Guido Gezelle op 1 mei 1830, werd gevreesd dat hij de zware bevalling niet lang zou overleven en werd hij onmiddellijk na de geboorte voorwaardelijk gedoopt in het ouderlijk huis.

Nog dezelfde dag ontving hij het doopsel in de Sint-Annakerk. In het geboorteregister van de kerk vinden we Gezelles naam en die van zijn ouders terug.

De doopdoek werd tentoongesteld in het Guido Gezellemuseum. In de Sint-Annakerk deed hij ook zijn eerste communie.

Na Guido volgden nog vier kinderen: Romaan – Louise (moeder van Stijn Streuvels) – Jozef en Florence.

Vraag 7

Welke gebeurtenissen met Guido Gezelle deden zich nog voor in deze kerk

Keer nu op uw stappen terug richting Jeruzalemstraat, ga naar rechts en links ziet u de Jeruzalemkerk voor u opdoemen.

De Jeruzalemkapel is de privékapel van de koopmansfamilie Adornes, afkomstig uit het Italiaanse Genua. Vandaag is de Jeruzalemkerk eigendom van de vzw Adornes, voorzitter van de vzw is graaf Henri de Limburg-Stirum. Het is een van de weinige privékerken in België.

Kijk maar eens naar de architectonische rariteiten van deze Jeruzalemkerk. De hoofdtoren wordt geflankeerd door twee achthoekige zijtorentjes, respectievelijk bekroond met een zon en een halve maan. En het oosters aandoend bovenwerk bestaat niet voor niets uit een dubbele octogonale constructie met een enorme bol, voorzien van een Maltezer kruis, een rad en een palm....

Twee eeuwen nadat de schone Sybilla de wens had geuit van Brugge een Jeruzalem van het Westen te maken, hebben de bouwheren Pieter en Jaak Adornes hun stad verrijkt met een monumentale kopie van de Kerk van het Heilig Graf te Jeruzalem...'



De zoon van Pieter Adornes (Tempelier), Anselmus, werkte de toren af tot een glorieus monument, conform het Heilig Graf in Jeruzalem.

In 1470 trok Anselmus in functie van zijn bouwplannen zelfs op pelgrimstocht naar het Heilig Land.

Drie jaar later verleende hij zijn diplomatieke medewerking aan de plannen van Karel de Stoute, om een nieuwe algemene kruistocht te organiseren.

Anselmus was ridder van de door Filips de Goede gestichte orde van het Gulden Vlies. Hij was ook ridder van de orde van het Heilig Graf en van de Schotse Eenhoorn en hij bezat verscheidene heerlijkheden, zowel in Gentbrugge als in Schotland. I

In 1472 bracht Anselmus het tot raadsman van de Schotse koning Jacobus III. Elf jaar later werd hij nabij North Berwick in een hinderlaag gelokt en vermoord.

Anselmus Adornes werd begraven in Schotland, maar zijn hart vertrouwde men toe aan de Brugse familiekerk.

Binnen het Kantwerkmuseum en achter de kantcentrum

Vraag 8

In welk jaar en welke dag gebeurde de inwijding van de Adorneskerk (Jeruzalemkerk)

Rechts van u, ziet u een pomp en twee straten die splitsen, De Peperstraat en de Stijn Steuvelstraat, die laatste de linkse en volgen deze tot aan het domein van de Sint-Jorisgilde.



De Brugse kruisboogschutters tot taak de orde te handhaven en zowel binnen als buiten de stad de veiligheid van de bevolking te verzekeren. I

In tijden van oorlog en oproer behoorden zij, omwille van de degelijkheid van het wapen, tot de keurtroepen van het leger.

Hun schietoefeningen hielden zij gewoonlijk in de nabijheid van de stadswallen. Te Brugge gebeurde dit aan de “Molenwal” tussen de Dampoort en de Kruispoort.

Bij de opname van een nieuw lid of confrater, ook “gezel “ genoemd, diende deze laatste te bewijzen dat hij een waardige kruisboogschutter was. Hij diende tevens de eed van trouw aan de reglementen en de statuten der gilde af te leggen. In het begin van de 14e eeuw, gebeurde deze ceremonie in de Sint-Pieterskapel in de Keersstraat.

Overal waar de belangen van vorst of land het vereisten, trokken de Brugse Sint-Jorisgezellen mee op. Volgens de oude kronieken werd hun tegenwoordigheid op het slagveld gemeld te – Cassel 1328 – Doornik 1340 -Crécy 1346 – Oudenaarde – Dendermonde –Diksmuide –Ieper en Gent 1380 - Nevele 1381 -Beverhoutsveld - Westrozebeke 1382 – Damme 1385 – Sluis 1405 -Calais 1436 -Brustem 1467 -Bethume 1487 – en tijdens de Brabantse omwenteling in 1789 te Brugge.

Op 6 oktober 2018 werd het lokaal van de gilde in de Stijn Streuvelsstraat geteisterd door een hevige nachtelijke brand. Het grootste deel van de waardevolle inboedel (schilderijen en kruisbogen) kon worden gered.



Vraag 9

In de oplistijng van belangrijke veldslagen waaraan de Sint-Jorisgilde deelnam werden er twee belangrijke voor Vlaanderen weggelaten, noem deze en het jaartal.

We rijden verder tot de Kruispoortvest met daarop de vier overgebleven molens. Brugge heeft een rijke molentraditie.

Toen de tweede verdedigingsgordel rond de stad werd gebouwd (einde van de 13e eeuw), werden plaatsen voorzien voor de oprichting van molens. Kaarten uit de 16e eeuw tonen dat er niet minder dan 23 windmolens op de stadswallen stonden. Tussen de Kruispoort en de Dampoort, waar de nog overgebleven molens staan, stonden er toen acht.



Gezelle groeide op in een landelijke omgeving vlakbij de molens op de stadswal. Hij ging er vaak luisteren naar de verhalen van molenaar Pieter Gevaert. Die las de kinderen uit de buurt voor uit zijn oude bijbel. Net voor zijn dood haalde de oude Gezelle voor de zusters van het Engels Klooster herinneringen op over zijn kinderjaren bij de molen en de molenaar.

Vanop de bedding van de molen heb je een prachtig uitzicht over Brugge en zijn torens die fier naar de hemel toe reiken, ook 's avonds bij verlichting van de stad, iets voor verliefden en romantische zielen.

Vraag 10

Geef de namen van de vier molens tussen de Kruispoort en de Dampoort

Schuin tegenover de tweede molen hebt u de Rolweg, verder links staat het huis van de familie Gezelle stond, het geboortehuis van Guido.

Voormalige hofstede, zie gevelsteen met opschrift: HEER EN MEESTER GUIDO GEZELLE / PRIESTER-DICHTER IS IN DIT HUIS / GEBOREN DEN 1 VAN MEI 1830



Zijn vader was er hovenier en het ganse gezin woonde op de spinde.

Toen zijn moeder stierf en hij niet bij machte was naar zijn thuis in Brugge te komen schreef hij zijn prachtig gedicht

MOEDERKEN

‘t En is van u
hiernederwaard,,
geschilderd of
geschreven,
mij, moederken,
geen beeltenis,
geen beeld van u
gebleven.

Geen teekening,
geen lichtdrukmaal,
geen beitelwerk
van steene,
't en zij dat beeld
in mij, dat gij
gelaten hebt,
alleene.

o Moge ik, u
onweerdig, nooit
die beeltenis
bederven,
maar eerzaam laat
ze leven in
mij, eerzaam in
mij sterven.

Keer terug naar de Kruisvest en wandel of rij verder langs de molens op de vest richting Dampoort, op het einde sla links af richting Potterierei en blijf deze volgen.

Op huisnummer 79 Het hospitaal van Onze-Lieve-Vrouw van de Potterie

In 1269, hword de eerste voogdennaam opgetekend, die van Jan van Scheepsdale.

De officiële stichtingsakte dateert van 1276. In documenten komt de naam voor:

- 1290: *pro hospitio de Potteria*
- 1299: *hospitalis de Potteria*
- 1399: *de Potterije*

Het was noodzakelijk een onderscheidende naam te hebben, want er waren heel wat 'hospices' of hospitalen in de stad. Er werd gekozen voor de *Potterie* omdat er verschillende pottenbakkers langs die [rei](#) actief waren.

De verering van een mirakelbeeld van [Onze-Lieve-Vrouw](#) bezorgde de kerk een bedevaartsstatuut. Het [barokke](#) interieur werd daardoor uitgebreid en rijkelijk versierd. Zowel de kerk als het vroegere hospitaalgebouw zijn als museum te bezoeken. Heel wat schilderijen, beeldhouwwerken, meubilair, wandtapijten, glasramen, een exclusieve zilververzameling en andere gebruiksvoorwerpen die in het hospitaal en de kerk werden gebruikt, dragen een afbeelding van dat mirakelbeeld.

De zalig verklaarde Idesbaldus ligt hier opgebaard in een kleine zijkapel.

Idesbald van der Gracht, nog dagelijks aanbeden tegen reuma, heeft nu definitief zijn plek gevonden in de kerk van Onze-Lieve-Vrouw ter Potterie.

Men zegt dat in de jaren 1796-1799, toen de loden kist met de overblijfselen van de zalig verklaarde Idesbaldus werd gevonden, dat deze zich in de tuin van het huis ontdekte dat zich thans situeert als Jeruzalemstraat 33. Het opschrift aan de muur refereert trouwens naar deze feiten.

Ieder jaar trekt in de vroege morgen er een processie uit, “de Brugse Belofte”, om de Slag bij de Pevelenberg tussen het Vlaamse geweten en Franse leger van Filips IV te herdenken.

In 1304 beloofden de Brugse vrouwen dat zij jaarlijks een kaars aan Onze-Lieve-Vrouw ter Potterie in Brugge zouden offeren als hun zonen en echtgenoten heelhuids van het slagveld terugkeerden.

Ze vertrekken op 15 augustus aan de Onze-Lieve-Vrouw-van-Blindekenskapel. Jaarlijks (enkel met een onderbreking tussen 1796 en 1839), op 15 augustus, wordt de processie gehouden. Twaalf meisjes brengen een kaars naar de kerk. Een bewijs dat de Vlamingen zich ook als overwinnaars beschouwden.



Vraag 11

Wat is het gewicht van deze kaars

Wat verder hebt u het Seminarie of de Duinenabdij. Het Grootseminarie Ten Duinen is het diocesaan centrum van het bisdom Brugge. Het is een domein met een rijk verleden en een open blik op de toekomst.

Het bevindt zich eveneens aan de Potterierei enkel meters verder van Onze-Lieve-Vrouw Van de Potterie, alwaar de monniken van de Duinenabdij van de Abdij van Onze-Lieve-Vrouw ter Duinen in 1628 was begonnen met de bouw van een nieuwe abdij.

In oktober 1841 begon Gezelle zijn humaniorastudies aan het bisschoppelijk college, Onze-Lieve-Vrouw Ter Duinen aan de Potterierei te Brugge. Vanwege het hoge schoolgeld maakte hij de laatste drie jaar van zijn Latijnse humaniora af aan het kleinseminarie te Roeselare. In 1848 schreef en publiceerde de leerling Gezelle al poëzie.



In de middeleeuwen het jaar 1138 overheerste het silhouet van de 1ste Duinenabdij het landschap, nu zijn de resten ervan te bezoeken ... Men vond er ook resten van Merovingers onder het oude politiekantoor.

Later kwamen de bewoners van de abdij naar Brugge waar ze een nieuwe bouwden.

Vraag 12

In welke kustgemeente staat de oude Duinenabdij

Wat verder gaat u de Duinenabdijstraat, aan het einde links Oliebaan, rechts Hemelrijk, links Snaggaardstraat, rechts Kruisvest en terug rechts Carmerstraat, op de hoek hebt u de handbooggilde Sint-Sebastiaan



De Sint-Sebastiaansgilde is een schuttersgilde die al meer dan 600 jaar onafgebroken bestaat, een unicum in de wereld. In deze handbooggilde wordt de boog enkel door mannen gehanteerd. Toch telt de gilde twee opmerkelijke vrouwelijke leden: Sinds de Engelse koning-in-ballingschap Charles II in de 17de eeuw Brugge uitkoos als residentie, bestaat er een nauwe band tussen het Britse koningshuis en Brugge. Charles richtte namelijk binnen de schuttersgilde Sint-Sebastiaan de Britse Grenadier Guards en The Life Guards Regiment op. De schuttershof is gevestigd in een gebouwencomplex daterend van de 16e tot aanvang van de 19e eeuw. Je kunt een bezoek brengen aan de koningszaal en de kapellekamer of wandelen in de tuin.

Vraag 13

Wie zijn de twee enige vrouwelijke leden van de Sint-Sebastiaansgilde

Nu stappen/rijden we verder in de Carmersstraat naar huisnummer 83 en we staan voor een klooster waar Guido Gezelle als directeur er zijn laatste levensjaren sleet en er ook stierf.

Het Sint-Monicaklooster te **Leuven**, een volledig Engels klooster dat in gesticht werd door de Windesheimer priorij Sint-Ursula, uit diezelfde stad en geworteld in de spiritualiteit van de Moderne devotie en met de Regel van de heilige Sint-Augustinus, kreeg **uw** een toevloed van Engelse kandidaten. Engelse kanunnikessen uit Leuven kwamen zich in 1629 in Brugge vestigen in "Nazareth", een passantenhuis voor pelgrims. Tegen 1650 stond er een volwaardig klooster door de bekostiging van **Marc Arrazola de Oñate**, schepen en nadien burgemeester van het Brugse Vrije.



Vraag 13

Wat is de naam van dit klooster en wanneer werd het gesticht

We zakken verder de Carmerstraat in tot de hoek van de Carmerstraat en de Korte Speelmansstraat.

Als afsluiter wil ik u deze prachtige Brugse legende niet onthouden.

Er was eens een mooi en eenvoudig weesmeisje, Annaatje genaamd, ze woonde in de Carmersstraat. Op een koude winteravond was ze op stap, om water te halen voor een zieke buurvrouw. Plots doken een paar onguere kerels op, die haar beroofden van het weinige dat ze bij zich had en haar daarna in een waterput gooiden.

Dit drama gebeurde niet onopgemerkt en spoedig wist de ganse buurt het: "Annaatje is verdronken... ". In minder dan geen tijd stond een menigte rond de plaats van het onheil. In de put bleef het stil en donker. De pleegmoeder van Annaatje zonk in wanhoop op haar knieën en kroop zo, al wenend en biddend, tot aan het miraculeus beeld van Maria in de kerk van de Potterie. Pas was ze aan de terugweg begonnen of ze hoorde reeds in de verte juichen: "Annaatje is gered ... een mirakel ... ". Terug bij de waterput kon ze Annaatje weer in haar armen nemen.

Op onverklaarbare wijze was de waterput die avond dichtgevroren. Waar overal elders het ijs nog dun en breekbaar was, bleek het in de put zo dik te zijn geweest dat het ijs Annaatje zonder moeite kon dragen. Gezien het donker was en zij bewusteloos lag, had niemand haar kunnen zien en had ze ook niet om hulp kunnen roepen. Pas toen men fakkels had aangebracht zag men haar liggen. Dit kon slechts een wonder zijn.

Een beeldhouwer uit de buurt kreeg opdracht een blijvende herinnering aan het voorval te maken. Hij sneed in hout het beeld van Annaatje, de handen in dankbaarheid gericht naar het Kruis en Maria. De waterput is reeds lang verdwenen, maar Annaatje van 't pitje staat er nog steeds op de hoek van de Carmersstraat en de Korte Speelmansstraat. Zo leeft ze verder in de herinnering van vele Bruggelingen.



Vraag 15

Wat is de benaming van deze wijk rond de Carmerstraat, vraag het een buurtbewoner.

Wie uitdrogingsverschijnselen mocht vertonen na deze tocht wil ik u in deze buurt het oudste café van Brugge aanbevelen met een prachtig binnenterras bij mooi weer en op voorwaarde dat de Horeca terug zijn deuren mag openen. Adres Blekerstraat 2, u kunt dit op de map terug vinden.

Aangenomen wordt dat de oorsprong van het pand, dat bestaat uit twee samengevoegde huizen, teruggaat tot de 15de eeuw. Als gevolg van verbouwingen of herbouw – met onder meer de vervanging van houten gevels door stenen gevels – is de huidige structuur in belangrijke mate 17de-eeuws. Met name de opkamer, die als gelagkamer dienstdoet, is daarvan een typisch kenmerk.

De namen van de eigenaars zijn uit archiefstukken bekend vanaf het laatste kwart van de 15de eeuw. In 1515 wordt de eigenaar voor het eerst als *tavernier* (d.w.z. herbergier) vermeld. De huisnaam *Vlissinghe* verschijnt vanaf 1579 in de documenten. Een boedelbeschrijving uit diezelfde tijd vermeldt tafels en banken, hetgeen ook weer wijst op een functie als herberg. In 1648 is er expliciet sprake van een *huise ende herberghe*. In de daaropvolgende eeuwen is *Vlissinghe* ononderbroken als herberg in gebruik. Het mag dus wel als vaststaand beschouwd worden dat de zaak (minstens) vijf eeuwen oud is



**Guido Gezelle kan u bezoeken op het Brugse stedelijk kerkhof Kleine
Kerkhofstraat 60, Assebroeke/Steenbrugge**



Kerkhofblommen

Zo daar ooit een blomke groeide
over 't graf waarin gij ligt,
of het nog zo schone bloeide:
zuiver als het zonnelicht,
blank gelijk een lelie blank is,
vonklende als een rozenhert,
needrig als de needre ranke is
van de winde daar m' op terdt,
riekend, vol van honing, ende
geren van de bie bezocht,
nog en waar 't, voor die u kende,
geen dat u gelijken mocht!

Het bestuur Denktank 60-plus hopen dat u een prettige dag mocht beleven

De antwoorden zullen vanaf september zichtbaar zijn op onze Facebook

DANK VOOR JULLIE KOMST!

Praktische informatie.

Plan uw bezoek indien u wenst te combineren met bezoek aan musea.

Reserveren op www.brugsemusea.be

Openingsuren en dagen kan u ook op deze website vinden

Bronvermelding

- website Stad Brugge
- Wikipedia
- vzw Adornes
- Guido Gezelle archief Openbare bibliotheek Biekorf Brugge
- Schrijvers gewijs
- Gezelle.be
- Brugse legenden
- Volksverhalen.be